

136

željko hegedušić

izložba u galeriji
»zagreb«

guido quien

U ovom likovnom trenutku stilskog pluralizma i izrazne tolerancije možemo smireno promatrati izložbu Željka Hegedušića, slikara koji uskoro navršava osamdesetu godinu, ali koji je u odnosu na cjelinu svoga rada, čini nam se, nedovoljno vrednovan. Ciklus manjih formata našao se u primjereno intimnoj Galeriji »Zagreb«. Pred nama su djela ponešto nadrealističkog ugođaja. Osjećamo ga u nestvarnosti prostora te ponekim figuralnim navodima. Ali nema onoga začudnog situacijskog naboja. Zapravo nalazimo tek fragmente jedne ikonike, daleke odjeke snovita pričanja. Rastakanjem pojavnog, dakle bliženjem apstrakciji, ta se djela zapravo pojavljuju kao fiksirana lirska stanja. Posljedak je to i tehnike kojom su rađena: većim dijelom u kombinaciji akvarela, tem-

pere, gvaša, tuša, olovke. Premda prozirane, te slike imaju svoju čvrstinu. Ne samo zbog sigurnih a tankočutnih dijaloga boja. Grafički su izrazite. Približen pogled nalazi zakučaste putanje sitnopisa, dok iz daljega uočavamo obrise osnovnog rastera, naznačenog debljim potezima. Katkad taj raster više ritmički čutimo negoli doslovno vidimo. Imaginarna, odnosno stvarna mogućnost usklađivanja položnih znakova sa četvorinom slikarske površine daje svojstvo mirnog reda. Osobina odmjerenosti kod Željka Hegedušića podjednako je urođena koliko i plod iskustva.

Hegedušićeva su djela fluidnog doživljaja i lake ruke. Miješanja različitih tehnika, pretakanja figuralnog i apstraktnog, kombinacije definiranog rukopisa i mrljastih na-

nosa boje, zalog su slobode i uvjerenosti. Boja često curi po plohi, ostavljajući krivudav trag, pa cjelina djeluje svježije i neposredno. Namjera ovog izbora izložena je u predgovoru Tomislava Lalina. Kao zajednički nazivnik istaknuta je »ona očaravajuća lakoća koja na površinu slika donosi kao glavnog protagonistu vizualnih događanja slobodno plutajuće oblike mahom, iako ne i uvijek, apstraktne provenijencije«. Prihvatajući navedenu oznaku lakoće, dodajemo: te su slike svjedočanstvo odnegovane likovne kulture. Svježije su po dojmu, ali to nisu po konceptijskom pristupu. Ne donose poseban likovni problem, još manje bremenitu zapitanost. Ali je nedvojbeno da njihovu zaigranost rukovodi izrazita osjetilnost.